NATALIA SOKOŁOWSKA

AKADEMIA BEDEPROGRAMISTKA

Krótko O SCSS

BEDEPROGRAMISTKA.PL

Krótkie wprowadzenie do Sass i SCSS	3
Instalacja Sass	5
Krok 1	5
Windows	5
MacOs	5
Krok 2	5
Kompilacja SCSS do CSS	7
Architektura plików	9
Importowanie plików	12
Zmienne	13
media queries	14
Zagnieżdżanie	15
Mixins (domieszka)	17
Przykład bardzo prostego mixin do tworzenia obramowania z wykorzys	taniem
parametruparametru	19
Przykład mixin do centrowania pozycji bez parametru	19
Przykład mixin do centrowania pozycji z parametrami	20
Przykład mixin do tworzenia transition z trzema opcjonalnymi parametrami.	22
Przykład mixin do tworzenia gradientu z trzema parametrami	22
Przykład mixin do zmiany px na rem	23
Przykład mixin do tworzenia strzałki o określonej wielkości (3 parametry)	25
Extend	26
Wbudowane funkcje w SCSS	27
SCSS i Bootstrap	28
Pobieranie plików z Bootstrapa	28

Krótkie wprowadzenie do Sass i SCSS.

Sass to **preprocesor** *css*, który fantastycznie ułatwia pracę z *css*. Za jego pomocą możemy sobie tworzyć reguły, do których później będziemy odwoływać się krótkim poleceniem.

Praca z preprocesorem polega na tym, że tworzy się style w oddzielnym pliku. Następnie ten plik jest kompilowany tzn. przerabiany na zwykły *css*, który jest rozumiany przez przeglądarki.

Preprocesory powstały w myśl zasady *DRY – Don't Repeat Yourself*. Dzięki nim nie powtarzamy tego samego kodu, tylko raz go definiujemy, a następnie odwołujemy się do niego.

Istnieje kilka preprocesorów: Less, Sass czy np. Stylus.

My zajmiemy się Sassem.

Używając *sass* masz do dyspozycji dwie składnie – *sass* oraz *scss*. Różnią się one tym, że *scss* wymaga od nas, abyśmy używali średników i nawiasów. Aby wybrać składnię *scss* wystarczy, że zapiszemy nasz plik z rozszerzeniem *.scss*. Gdybyś jednak chciał pisać w *sass* musiałbyś wybrać rozszezenie *.sass*.

Tak może wyglądać kod napisany w scss:

```
// Variables

$mainColor: #cccccc;

$fontColor: #000000;

$blueColor: #7dc3cb;

$yellowColor: #d7b410;

// Extend

.underline-h2 {
    content: ";
    display: block;
    border: 1px solid $blueColor;
    width: 200px;
```

```
margin: 30px auto;
@mixin border($color) {
  border: 1px solid $color;
nav {
  color: $fontColor;
  background-color: $mainColor;
  ul {
    margin: 0;
    list-style: none;
 li {
    text-align: center;
 a {
    color: $yellowColor;
.icon-fa {
  @include border($blueColor);
h2 {
  @extend.underline-h2;
```

Bardzo przydatnym narzędziem na początku drogi jest strona https://www.sassmeister.com

Strona ta kompiluje w obie strony wpisany kod i pokazuje Ci, w którym miejscu znajdują się ewentualne błędy.

Instalacja Sass

Krok 1

Windows

Pierwszą kwestią jest instalacja *Ruby*, o ile jeszcze nie masz go zainstalowanego. Wejdź na stronę https://rubyinstaller.org/downloads/ i pobierz plik. Następnie zainstaluj go.

MacOs

Nie musisz nic instalować. Przejdź do kolejnego kroku.

Krok 2

Otwórz terminal i sprawdź czy Ruby jest zainstalowany. Wpisz komendę ruby - v

```
nataliasokolowska — -bash — 80×24

Last login: Tue Aug 14 10:13:00 on ttys000

[MacBook-Pro-Natalia:~ nataliasokolowska$ ruby -v
ruby 2.3.7p456 (2018-03-28 revision 63024) [universal.x86_64-darwin17]

MacBook-Pro-Natalia:~ nataliasokolowska$
```

Następnie musimy zainstalować Sassa. Najpierw sprawdźmy czy już nie jest zainstalowany komendą <code>gem --version</code>. Jeśli jest nie musisz nic robić. Jeśli nie ma: W terminalu wpisz komendę:

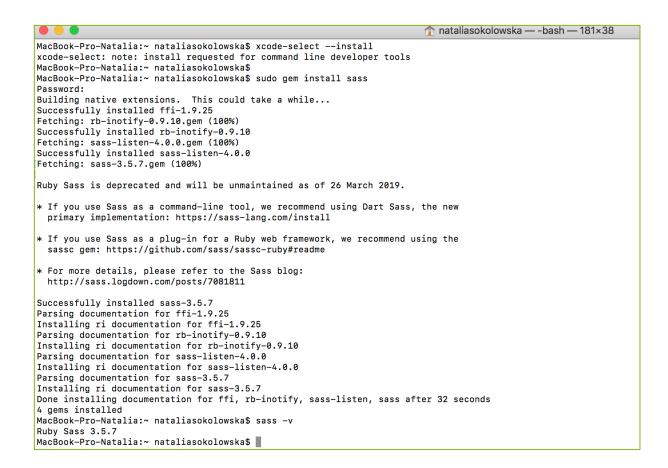
- Windows gem install sass
- Mac OS i Linux sudo gem install sass

```
MacBook-Pro-Natalia:~ nataliasokolowska$ gem --version 2.5.2.3
```

Sprawdź czy udało się wszystko zainstalować komendą sass -v.

MacOs:

Gdyby pojawił Ci się błąd: *ERROR: Failed to build gem native extension* wpisz w terminalu komendę *xcode-select --install*. Zostanie pobrane oprogramowanie, dzięki któremu bez problem zainstalujesz *Sass*. Po instalacji wpisz w terminalu komendę *sudo gem install sass* a następnie sprawdź wersję zainstalowanego *Sassa* komendą *sass -v*.

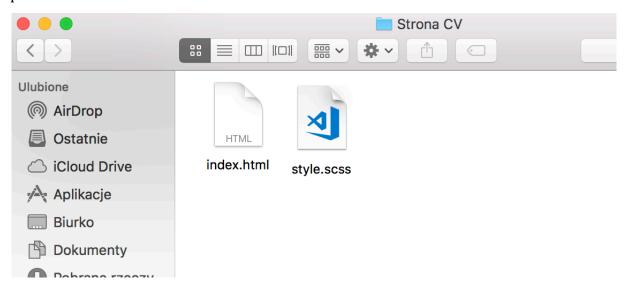

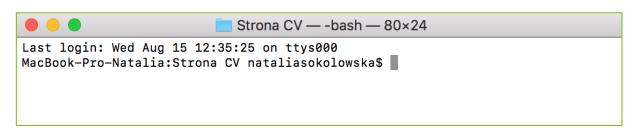
Kompilacja SCSS do CSS

Jest wiele metod kompilacji plików. Można to zrobić za pomocą programu Koala http://koala-app.com. Można też to robić za pomocą Gulpa, Webpacka czy innego task runnera.

Ja Ci pokażę metodę kompilacji plików za pomocą terminala, czyli nic nie trzeba instalować © .

Na początek musimy otworzyć terminial i wejść do folderu, w którym mamy zapisane pliki *s c s s* .

Następnie wpisujemy komendę sass --watch style.scss:style.css

Od teraz pliki są śledzone przez komendę --watch i przy każdej zmianie w pliku style.scss są zmiany kompilowane do pliku style.css.

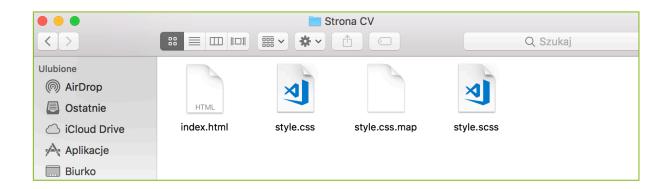
```
● Strona CV — fsevent_watch < sass --watch style.scss:style.css — 80×23

Last login: Wed Aug 15 13:21:24 on ttys001

MacBook-Pro-Natalia:Strona CV nataliasokolowska$ sass --watch style.scss:style.css

>>> Sass is watching for changes. Press Ctrl-C to stop.

write style.css
write style.css.map
```


Aby zakończyć kompilację w terminalu użyj komendy CTR C.

Architektura plików

Jeśli tworzymy duży projekt, powinniśmy zachowywać czytelną i jasną strukturę plików. Za pomocą *scss* możemy stworzyć wiele mały plików, które będą oddzielnym komponentami. Komponenty powinny być niezależne, mogą być użyte wielokrotnie w różnych miejscach projektu i powinny spełniać tylko jedno zadanie.

Istnieje podejście 7-1, które polega na tym, aby wszystkie pliki częściowe trzymać w 7 folderach + powinien istnieć jeden główny plik *main.scss*.

Do tego podejścia został stworzony *boilerplate*, który możesz pobrać stąd https://github.com/HugoGiraudel/sass-boilerplate bądź przynajmniej zaznajomić się z tym, jak wygląda struktura plików i na jakie komponenty jest podzielona.

W skrócie można powiedzieć, że struktura może wyglądać tak, jak na poniższym schemacie.

Mamy główny folder scss, w którym znajduje się główny plik main.scss i 7 folderów: base, components, layout, pages, themes, utils, vendors.

Każdy z tych folderów zawiera pliki, które dotyczą danej funkcjonalności z całego projektu.

- base znajdują się wszystkie gotowe pliki, takie jak reset/normalize, reguły dotyczące typografii na stronie czy reguły dotyczące podstawowych stylów css.
- components to folder dla mniejszych komponentów: przyciski, karuzele, miniatury.
- layout w tym folderze znajdą się elementy, które służą do tego, aby rozmieścić dane elementy na stronie – aby stworzyć layout. Dlatego znajdą się tutaj takie elementy jak grid, header, footer, sidebar czy navigation.
- pages tutaj umieszczamy style związane z konkretnymi podstronami naszego projektu.

- themes folder jest wykorzystywany w przypadku dużych projektów i tworzenia osobnych motywów, dla różnych podstron/sekcji.
- utils w tym miejscu trzymamy wszystkie pomocnicze funkcje Sass: zmienne, mixin, funkcje.
- vendors tu się znajdują pliki gotowych bibliotek, jak np. pliki Bootstrapa, których nie modyfikujemy.

base	reset.scss / pliki normalizacyjne
	typography.scss / cała typografia
	typography.scss / cala typogrania
	buttons.scss / buttony
component	
	carousels.scss / karuzele
	dropdown.scss / rozwijane menu
layout	navigation.scss / nawigacja
7	grid.scss / grid header.scss / nagłówek
	footer.scss / stopka
	sidebar.scss / pasek boczny
	forms.scss / formularze
	home.scss / strona główna
pages	Home.scss / Strong growing
	contact.scss / strona kontaktowa
themes	theme.scss
themes	
utils	variables.scss - zmienne
	functions area funcio
	functions.scss - funkcje
	mixins.scss - mixiny
	bootstrap.scss
vendors	
	jquery.scss

Importowanie plików

W sytuacji, kiedy mamy stworzonych wiele plików *scss* wszystkie musimy je zaimportować do głównego pliku np. *main. scss*.

Aby zaimportować pliki należy je dołączyć za pomocą instrukcji @import 'nazwapliku';. Należy pamiętać, aby w ścieżce uwzględnić folder, w którym dany plik się znajduje. Np.:

```
@import 'vendors/bootstrap';
@import 'base/typography';
@import 'layout/grid';
```

Następnie do dokumentu html dołączamy jedynie główny plik – main.scss.

Zmienne

Za pomocą zmiennych możemy na samym początku zdefiniować nasze właściwości i wartości.

Definiujemy zmienne od znaku *\$nazwazmiennej:* . Po : podajemy wartość zmiennej. Możemy tak definiować kolory, fonty, wielkości (*width*, *height*, *font-size*, itp.) czy też reguły *media queries*.

Definiując zmienne np. w ten sposób:

```
// Variables

$mainColor: #cccccc;

$fontColor: #000000;

$blueColor: #7dc3cb;

$yellowColor: #d7b410;
```

możemy w późniejszej pracy nad kodem, bardzo łatwo odwoływać się do kolorów. Nie musisz pamiętać, że kod koloru żółtego to #d7b410. Wystarczy, że pisząc color: dodasz jego właściwość za pomocą nazwy, którą zdefiniowałeś w zmiennej. Poza tym w sytuacji, kiedy np. masz już skończony projekt, ale klient stwierdza, że jednak ten odcień żółtego to nie ten, nie musisz przeszukiwać całego kodu w poszukiwaniu koloru. Wystarczy, że zmienisz go w zdefiniowanych zmiennych, a on automatycznie zmieni się w każdym jego użyciu w kodzie.

```
a {
    color: $yellowColor;
}
```

media queries

Definiując w ten sposób zmienne, możemy w łatwy sposób używać media queries.

```
$small: "only screen and (max-width: 480px)";

$medium: "only screen and (max-width: 768px)";

$large: "only screen and (max-width: 1024px)";
```

Pisząc taki kod zmieniamy kolor tła w zależności od rozdzielczości ekranu:

```
body {
    @media #{$large} {
       background: $yellowColor;
    }
    @media #{$small} {
       background: $blueColor;
    }
}
```

Kod po kompilacji będzie wyglądał tak:

```
@media only screen and (max-width: 1024px) {
  body {
  background: #d7b410;
  }
}

@media only screen and (max-width: 480px) {
  body {
  background: #7dc3cb;
  }
}
```

Zagnieżdżanie

Zagnieżdżanie to nic innego, jak pisanie kodu "dziecka" wewnątrz kodu "rodzica". Tak wygląda kod napisany w scss. Wewnątrz nav znajduje się ul, li i a ze swoimi właściwościami.

```
nav {
  color: $fontColor;
  background-color: $mainColor;

ul {
    margin: 0;
    list-style: none;
  }

li {
    text-align: center;
  }

a {
    color: $yellowColor;
  }
}
```

A to jest ten sam kod napisany w css:

```
nav {
    color: #000000;
}

nav ul {
    margin: 0;
    list-style: none;
}

nav ul li {
    text-align: center;
}
```

```
nav ul li a {
color: #d7b410;
}
```

Oznacza to, że zamiast powtarzać ciągle ten sam selektor, możemy po prostu umieszczać wewnątrz niego poszczególne elementy.

Gdybyśmy chcieli umieścić np. hover w tagu a należy to zrobić za pomocą znaku &

```
a {
    color: $yellowColor;
    &:hover {
    color: $blueColor;
    }
}
```

Ważne jest, aby w przypadku zagnieżdżania, pamiętać o odpowiednich wcięciach. Każdy kolejny poziom zagnieżdżenia to 1 tab. Jeżeli chcemy dodać pseudoelement (hover, active, after, before, itd.) to robimy to za pomocą znaku & na tym samym poziomie co klasy elementu.

Mixins (domieszka)

Mixins to takie bardziej rozbudowane zmienne. To właściwie cały blok kodu, który raz definiujemy a następnie możemy go wielokrotnie używać za pomocą polecenia @include, nie przepisując go.

Aby stworzyć mixin używamy @mixin następnie wpisujemy jego nazwę oraz ewentualne parametry w nawiasie. Następnie tworzymy regułę i wywołujemy go w odpowiednim miejscu w kodzie projektu.

Mixin bez podanych parametrów nazywany jest mixin bezargumentowym.

```
@mixin overlay {
  top: 0;
  bottom: 0;
  left: 0;
  right: 0;
  max-width: 100%;
  position: absolute;
}
```

Wywołując mixin używamy słowa @include.

Możemy też tworzyć mixin z parametrami. Wówczas po słowie *@mixin*, jego nazwie, dodajemy w nawiasach parametry. Parametry mogą być albo obowiązkowe albo opcjonalne. Różnią się one w zapisie tym, że parametrom opcjonalnym dodajemy wartość domyślną, którą możemy zmieniać już w momencie samego wykorzystywaniu mixin.

```
@mixin box($width, $height: $width) {
  width: $width;
  height: $height;
}
.box {
  @include box(200px);
}
```

W tym przypadku mamy parametr obowiązkowy *width*. Natomiast parametrem opcjonalnym jest *height*. Jeśli nie wpiszemy jego rozmiaru, przy wywołaniu mixin, jego rozmiar będzie domyślny, czyli taki jak rozmiar *width*.

Po kompilacji ten kod będzie wyglądał tak:

```
.box {
    width: 200px;
    height: 200px;
}
```

W linku poniżej znajdziesz przykład dwóch mixins. Jeden jest bez parametrów – centeredPosition, drugi ma parametry opcjonalne – opacity.

Sprawdź co się zmieni, gdy wywołując *opacity* (*@include opacity*) dodasz nawiasy i wewnątrz nich ustawisz inną wartość niż domyślną (przypominam, że wartość *opacity* może być w przedziale 0-1 np. 0.2).

https://codepen.io/BedeProgramistka/pen/XBwOLd

W kodzie tym użyłam też wbudowanej funkcji w scss - rgba. O wbudowanych funkcjach przeczytasz niżej.

Przykład bardzo prostego mixin do tworzenia obramowania z wykorzystaniem parametru

Parametrem obowiązkowym w tym przypadku jest (\$color).

Tworzenie: @mixin - naszaNazwa (ewentualnie parametr obowiązkowy lub opcjonalny, w tym wypadku obowiązkowy) {nazwa reguły CSS: wartości - 1px solid \$color}, gdzie pod \$color musimy wpisać nasz wybrany kolor, który ma mieć border.

```
@mixin border($color) {
  border: 1px solid $color;
}
```

I odwołujemy się do mixin w kodzie scss:

```
.icon-fa {
    @include border($blueColor);
}
```

Po kompilacji otrzymamy taki kod w css:

```
.icon-fa {
   border: 1px solid #7dc3cb;
}
```

Przykład mixin do centrowania pozycji bez parametru

```
@mixin centerPosition {
  position: absolute;
  top: 50%;
  left: 50%;
  transform: translateX(-50%) translateY(-50%);
}
```

I jego użycie wewnątrz struktury scss:

```
.icon-head {
    position: relative
}
.icon-body {
    @include centerPosition;
}
```

Po kompilacji uzyskamy taki kod w css:

```
.icon-head {
    position: relative;
}

.icon-body {
    position: absolute;
    top: 50%;
    left: 50%;
    transform: translateX(-50%) translateY(-50%);
}
```

Przykład mixin do centrowania pozycji z parametrami

Możemy ten kod jeszcze bardziej rozbudować (przykład z http://devcorner.pl). Tutaj nasz mixin musi przyjąć parametr – vertical, horizontal albo both. W zależności, jak parametr zastosujemy, taki kod zostanie skompilowany. W poniższym przykładzie używamy parametru both.

```
@mixin center($position) {
  position: absolute;
  @if $position=='vertical' {
    top: 50%;
```

```
-webkit-transform: translateY(-50%);
   -ms-transform: translateY(-50%);
   transform: translateY(-50%);
 @else if $position=='horizontal' {
   left: 50%;
   -webkit-transform: translateX(-50%);
   -ms-transform: translateX(-50%);
   transform: translate(-50%);
 @else if $position=='both' {
   top: 50%;
   left: 50%;
   -webkit-transform: translate(-50%, -50%);
   -ms-transform: translate(-50%, -50%);
   transform: translate(-50%, -50%);
.parent {
 position: relative;
 .child {
   @include center(both);
```

Po wywołaniu tak będzie wyglądał kod:

```
.parent {
    position: relative;
}

.parent .child {
    position: absolute;
    top: 50%;
    left: 50%;
    -webkit-transform: translate(-50%, -50%);
    -ms-transform: translate(-50%, -50%);
    transform: translate(-50%, -50%);
}
```

Przykład mixin do tworzenia transition z trzema opcjonalnymi parametrami

W tym przykładzie mamy trzy opcjonalne parametry.

```
@mixin transition($element: all, $time: .2s, $option: linear) {
   -webkit-transition: $element $time $option;
   transition: $element $time $option;
}

.box2 {
   @include transition
}
```

Jeśli przy wywołaniu tego mixin nie zmienimy wartości parametrów uzyskamy:

```
.box2 {
   -webkit-transition: all 0.2s linear;
   transition: all 0.2s linear;
}
```

Przykład mixin do tworzenia gradientu z trzema parametrami

Innym fajnym mixin jest mixin do tworzenia gradientu (źródło: https://devcorner.pl)

```
@mixin background-gradient($start-color, $end-color, $orientation) {
  background: $start-color;
  @if $orientation=='vertical' {
    background: -webkit-linear-gradient(top, $start-color, $end-color);
    background: linear-gradient(to bottom, $start-color, $end-color);
}
@else if $orientation=='horizontal' {
    background: -webkit-linear-gradient(left, $start-color, $end-color);
```

```
background: linear-gradient(to right, $start-color, $end-color);
}
@else {
  background: -webkit-radial-gradient(center, ellipse cover, $start-color, $end-color);
  background: radial-gradient(ellipse at center, $start-color, $end-color);
}
}
.gradient {
  @include background-gradient(#3498db, #2c3e50, horizontal);
}
```

Przykład mixin do zmiany px na rem

W bardzo łatwy sposób możemy zamienić px na rem. Wystarczy, że użyjemy poniższego mixin i przy wywołaniu, w parametrze wpiszemy jednostki w px.

```
@mixin font-size($size, $base: 16) {
  font-size: $size; // fallback for old browsers
  font-size: ($size / $base) * 1rem;
}

p {
  @include font-size(12);
}
```

Po kompilacji uzyskamy taki kod:

```
p {
  font-size: 12;
  font-size: 0.75rem;
}
```

Przykład mixin do tworzenia strzałki o określonej wielkości (3 parametry)

Kolejny mixin pozwoli nam na stworzenie strzałek.

```
@mixin arrow($direction, $size, $color) {
 width: 0;
 height: 0;
 @if ($direction == left) {
   border-top: $size solid transparent;
   border-bottom: $size solid transparent;
   border-right: $size solid $color;
 @else if ($direction == right) {
   border-top: $size solid transparent;
   border-bottom: $size solid transparent;
   border-left: $size solid $color;
 @else if ($direction == down) {
   border-left: $size solid transparent;
   border-right: $size solid transparent;
   border-top: $size solid $color;
 @else {
   border-left: $size solid transparent;
   border-right: $size solid transparent;
   border-bottom: $size solid $color;
.arrow-black-left {
 @include arrow(left, 30px, #000000);
```

Po kompilacji uzyskamy taki kod:

```
.arrow-black-left {
    width: 0;
    height: 0;
    border-top: 30px solid transparent;
    border-bottom: 30px solid transparent;
    border-right: 30px solid #000;
```

}

Extend

Istnieje jeszcze coś takiego jak extend. Extend to takie trochę dziedziczenie parametrów. Gdy mamy jakąś klasę, której parametry chcemy użyć dla innej klasy i np. dopisać jakąś dodatkową właściwość możemy wykorzystać extend.

```
.icon {
   color: $blueColor;
   font-size: 2rem;
   @include border($yellowColor);
}

.icon-2 {
    @extend .icon;
   padding: 0.2rem;
}
```

Czyli w przypadku . icon - 2 kopiujemy niejako wszystkie parametry z klasy . icon - za pomocą @extend i dodajemy padding.

Nie musimy też dodawać innej właściwości. Możemy tylko skopiować właściwości za pomocą @extend.

Kod po kompilacji będzie wyglądał tak:

```
.icon, .icon-2 {
    color: #7dc3cb;
    font-size: 2rem;
    border: 1px solid #d7b410;
}
.icon-2 {
    padding: 0.2rem;
}
```

Wbudowane funkcje w SCSS

Scss posiada wbudowane funkcje, za pomocą których możemy manipulować elementami na stronach, bez tworzenia nowych mixin.

Wszystkie wbudowane funkcje znajdziesz tu:

http://sass-lang.com/documentation/Sass/Script/Functions.html

Ja przygotowałam dla Ciebie małą ściągawkę z funkcji służących do manipulowania kolorami:

https://codepen.io/BedeProgramistka/pen/RBzKbQ

SCSS i Bootstrap

Gdy tworzymy projekt za pomocą stylów Bootstrapa istnieje czasem potrzeba ich nadpisania.

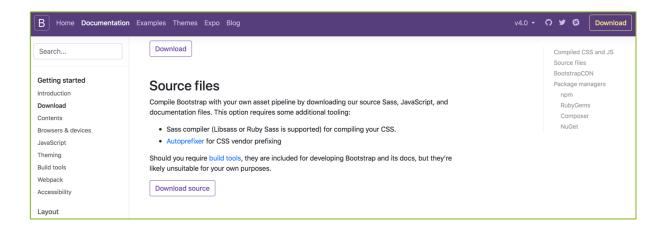
Dobrym podejściem jest praca na plikach Bootstrapa oraz na własnych plikach .scss, które są później kompilowane do jednego wyjściowego pliku .css. Należy przy tym pamiętać, żeby zmiany wprowadzać jedynie we własnych plikach. Plików Bootstrapa nie powinniśmy modyfikować.

Jeśli chodzi o kolejność ładowania plików, to najpierw ładujemy pliki Bootstrapa, a dopiero później nasze.

Pobieranie plików z Bootstrapa

Aby pobrać pliki *scss* należy wejść na stronę Bootstrapa https://getbootstrap.com/docs/4.0/getting-started/download/.

Wybierz wersję, na której będziesz pracować (w naszym przypadku jest to wersja 4.0), a następnie przejdź do zakładki *Source files*.

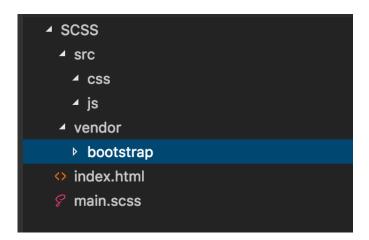

Kliknij na download source i pobierz paczkę plików.

Następnie musisz ją rozpakować.

W folderze z Twoim projektem utwórz dwa pliki - index.html i main.scss.

Do folderu z projektem wrzuć cały katalog <code>scss</code> (ten, który rozpakowałeś z pobranego pliku). Stwórz też katalog/katalogi dla styli, które będziesz tworzyć. Nie zapomnij też o folderze <code>src/css</code>, w którym zostanie utworzony, w późniejszym etapie skompilowany plik <code>style.css</code>.

W folderze z plikami scss Bootstrapa znajduje się masa plików. Ale jest tam też plik bootstrap.scss i to on jest plikiem głównym, w którym są zaimportowane wszystkie pozostałe style scss. Dlatego, żeby mieć dostęp do plików Bootstrapa w Twoim projekcie musisz do głównego pliku main.scss zaimportować plik bootstrap.scss, a następnie do struktury podpiąć plik style.css.

@import 'vendor/bootstrap/bootstrap';

Na koniec nie zostało nic innego, jak zacząć śledzić zmiany w pliku scss za pomocą terminala i komendy sass --watch main.scss :src/css/style.css.

```
CMacBook-Pro-Natalia:SCSS nataliasokolowska$ sass --watch main.scss :src/css/st]
e.css
>>> Sass is watching for changes. Press Ctrl-C to stop.
write main.css
write main.css.map
```

Uruchomienie śledzenia utworzy Twój skompilowany plik style.css.